

Eigenlijk geloof ik niets

26 maart 2023

voorbereid door Karel Braun, Theo van der Gref, Irene Groenendijk,
Cees de Gier en Joke Visser. Aan de vleugel Jobar Oranje

Welkom

Lied: Vol van verwachting (map 22)

Inleiding op de viering

We zongen dit lied van Gerard Reve wel vaker. Ik vond het altijd al mooi en ook gewaagd. Eigenlijk geloof ik niets. Een thema voor een viering van de Ekklesia Den Haag, onze club met vele credo's, dat kan hier wel. We hebben in de voorbereidingsgroep wat verkenningen gedaan over wat we eigenlijk geloven met de nadruk op eigenlijk.

Ik haak ook even in op de viering van een paar weken terug. Een viering rond versluisde woorden. Leo en Bert waren de voorbereiders. Ik vond het een mooie viering, het bracht mij onmiddellijk bij de aloude vraag: waarom hebben wij toch zoveel woorden nodig voor het onnoembare. Meister Eckart schreef al dat alles wat we zeggen over God te veel is. Buber schreef: Ik raap het woordje God van de grond. Vertrapt, vervuild, ik hef het hoog boven een uur van grote zorg.

Reve schreef dit gedicht - zei Karel me – in zijn boek Nader tot U. Treffend!!

Daar wil ik het even bij laten.

Ik wil wat gedachten delen over het lied en de psalm.

Theo zal nader in gaan op .....

En we zingen!!!!

Lied: Eigenlijk geloof ik niets

*Eigenlijk geloof ik niets,
en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in zelfde wanhoop, Gij mij zoekt,
zoals ik U.*

Lezing: [Psalm 139](#)

Lied: Ik droomde u (VLB 240)

Overweging

We zongen Reve en we lazen psalm 139. Een psalm over geborgenheid, over een God die mij kent, nog voor ik gevormd was, die mij heeft geweven in de moederschoot. Wat is dan de link met Reve?

Het gedicht begint met het woord eigenlijk. Dat heeft al duidelijk het woord MAAR in zich. Gevolgd door het woord twijfel en vervolgens naar: maar soms:

Voor mij spreekt uit dit gedicht een grote behoefte aan geborgenheid, uiteindelijk een beeld van God die mij zoekt, zoals ik zoek. Een soort van gezamenlijkheid, van naderen.

Waarom raakt dit mij zo.

In ons voorgesprek hadden wij het over onze jeugd. Hoe wij het geloof meekregen. Hoe wij belijdenis deden. Hadden wij zo'n vast godsbeeld, zo'n vertrouwen in een god die er gewoon was?

In feite – of moet ik zeggen eigenlijk – niet. Voor mijzelf sprekend deed ik belijdenis omdat het erbij hoorde en omdat ik bij een groepje hoorde dat jaren catechisatie volgde. In een gesprek met een ouderling die met mij moest spreken over die belijdenis zei ik: maar soms twijfel ik wel. Dat was helemaal ok! Dus kocht ik een mooi rood mantelpakje en deed belijdenis des geloofs.

Maar In alles wat ik meemaakte, ziekte en sterven van mijn lieve moeder had ik geen troost aan dat geloof. Niet aan uitspraken dat ze nu juichte aan Gods troon. Het was op dit gebied gevoelloos.

Geborgenheid in het geloof of in een troostende God was er niet echt en ik weet niet eens of ik dat bewust miste. Ik weet wel dat er een groot "groepsgevoel" was vroeger, de hele cultuur was christelijk, maar daarin geborgen? Nee

Dat gij mij zoekt zoals ik u. Er waren op zeker moment troostende armen van een tante, er waren mijn zusjes, in de gewone alledaagsheid was enigszins troost, maar ook was het meer een vlucht weg uit het voelen. En ik heb lang nodig gehad om weer te voelen wat is en dat mogen beleven.

Lied : Jij bent door mensenmonden veel te groot gemaakt (LvB 41)

Lezing: [Mattheus 25: 34-40](#)

Korte gedachte [niet beschikbaar gesteld]

Lied: Thy light is in all forms

Thy light is in all forms

Thy love is in all beings.

Hu Allah, Hu Allah, Hu Allah, Hu.

Voorbeden afgewisseld met lied : Lied voor de zevende dag (VLB 742)

Inleidende woorden op breken en delen

Tafellied: Om Vrede (Veel te laat heb ik jou lief gekregen) (VLB 226)

Breken en delen

Onze Vader (Map 119)

Slotlied: Dat wij volstromen met levensadem (VLB 741)